

"El Senyor se sent veritablement com a casa en la meua vida?"

Dm, 10/03/2015 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Àngelus del papa Francesc a la plaça Sant Pere del Vaticà. Diumenge 8 de març de 2015

Estimats germans i germanes, bon dia!

L'evangeli d'avui (Jn 2,13-25) ens presenta l'episodi de l'expulsió dels venedors del temple, Jesús "es va fer un fuet de cordes i els tragué tots fora del temple, amb els moltons i els vedells" (v. 15), els diners, tot. Aquest gest va despertar forta impressió, en la gent i en els deixebles. Clarament apareix com *un gest profètic*, de manera que alguns dels presents li van preguntar a Jesús: "Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?" (V. 18), qui ets tu per fer aquestes coses? Mostra'ns un senyal que tu tens autoritat per fer-les. Buscaven un senyal diví, prodigios que acredités Jesús com enviat per Déu. I els hi respongué: "Destruïu aquest temple, i en tres dies el reconstruiré" (v. 19). Ells li replicaren: "Aquest temple ha estat construït en quaranta-sis anys, i tu en tres dies el reconstruiràs?" (V. 20). No havien entès que el Senyor es referia al *temple viu del seu cos*, que seria destruït en la mort en creu, però seria ressuscitat el tercer dia. Per això "en tres dies." "Quan després fou ressuscitat d'entre els morts -anota l'evangelista- els seus deixebles es recordaren que havia dit això, i van creure en l'Esclat i en aquesta paraula de Jesús" (v. 22).

De fet, aquest gest de Jesús i el seu missatge profètic s'entengueren plenament a la llum de la seva Pasqua. Tenim aquí, segons l'evangelista sant Joan, el primer anunci de la mort i resurrecció de Crist: el seu cos, destruït en la creu per la violència del pecat, *esdevindrà en la Resurrecció el lloc del retrobament universal entre Déu i els homes*. I Crist ressuscitat és realment el del retrobament universal, -de tots!- entre Déu i els homes. Per això la seva humanitat és el veritable temple, a on Déu es revela, parla, es fa trobar; i els *veritables adoradors*, els veritables adoradors de Déu no són els guardians del temple, els posseïdors del poder o del saber, són els que adoren Déu "*en esperit i veritat*" (Jn 04:23).

En aquest temps de Quaresma ens estem preparant per a la celebració de la Pasqua, quan renovarem les promeses del nostre Baptisme. Caminem en el món com Jesús i fem de tota la nostra existència un senyal del seu amor pels nostres germans, especialment als més febles i als més pobres, nosaltres *construïm a Déu un temple en la nostra vida*. I així el farem "retrobable" per a moltes persones que trobem en el nostre camí. Si nosaltres som testimonis d'aquest Crist viu, moltes persones retrobaran Jesús en nosaltres, en el nostre testimoni. Però -ens preguntem, i cada un de nosaltres s'ho pot preguntar-: el Senyor se sent veritablement com a casa en la meua vida? Li permetem que faci una "neteja" en el nostre cor i que tregui els ídols, és a dir aquestes actituds de cobdícia, gelosia, mundanitat, enveja, odi, el costum de xafardejar i "difamar" els altres? Permetem-li que faci neteja de totes les conductes contra Déu, contra el pròxim i contra nosaltres mateixos, com avui hem escoltat en la primera lectura? Tothom pot respondre a si mateix, en silenci, en el seu cor. "Jo permeto que Jesús faci una mica de neteja en el meu cor?". "Oh, pare, jo tinc por que em maltractis!". Però

Jesús mai no maltracta. Jesús farà neteja amb tendresa, amb misericòrdia, amb amor. La misericòrdia és la seva forma de fer neteja. Deixem -cadascú de nosaltres- deixem que el Senyor entri amb la seva misericòrdia -no amb el fuet, no, amb la seva misericòrdia- per fer neteja en els nostres cors. El fuet de Jesús per nosaltres és la seva misericòrdia. Obrim-li la porta perquè faci una mica de neteja.

Cada Eucaristia que celebrem amb fe ens fa créixer com temple viu del Senyor, gràcies a la comunió amb el seu Cos, crucificat i ressuscitat. Jesús coneix el que hi ha en cadascú de nosaltres, i coneix fins i tot el nostre desig més ardent: el de ser habitat per Ell, només pe Ell. Deixem-lo entrar en la nostra vida, en la nostra família, en els nostres cors. La Mare de Déu, habitatge privilegiat del Fill de Déu, ens acompanyi i ens sostingui en el nostre itinerari quaresmal, perquè puguem redescobrir la bellesa de la trobada amb Crist, que ens allibera i ens salva.

Traducció: Pere Prat -Catalunya Religió